C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-312/25 Judecătoria Drochia, sediul Dondușeni
1-25016306-03-1r-17042025 Judecător Lilia Țurcan

D E C I Z I E
În numele Legii

02 aprilie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
Având în componența sa:
Preşedintele completului, judecător Ion Talpa
Judecătorii Viorica Severin, Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul procurorului în Procuratura Drochia, Oficiul Dondușeni, Natalia Ciumac-Bordian și al inculpatului Cebotari Vasili, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 25 martie 2025, pe cauza penală în privința lui:

Cebotari Vasili *****, născut la *****, IDNP *****, originar şi domiciliat *****, studii primare, starea familială – relații de concubinaj, nesupus serviciului militar, angajat în cîmpul muncii, în calitate de ***** la *****, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 08.08.2017 în baza art. 264[1] alin. (4) CP RM la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității;
- prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 07.12.2018 în baza art. 264[1] alin. (4) CP RM la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității;
- prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 29.01.2019 în baza art. 264[1] alin. (4) CP RM la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității;
- prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 03.12.2020 în baza art. 201[1] alin. (1) lit. a) CP RM la 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității,
- prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 23.03.2024 în baza art. 264[1] alin. (4) CP RM la 6 (șase) luni închisoare, cu aplicarea art. 90 CP RM suspendarea condiționată a executării pedepsei pe perioadă de probațiune pe termen de 1 (unu) an, sentință menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08.11.2024,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM

Termenul de judecare al cauzei:
Instanța de fond: 07.02.2025 -25.03.2025
Instanța de recurs: 17.04.2025 - 02.04.2026.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 25 martie 2025, Cebotari Vasili ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM şi în baza acestei legi, prin prisma art. 80[1] alin. (2) Cod Penal, i s-a aplicat pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 112500,00 (o sută douăsprezece mii cinci sute, 00) lei.

Conform art. 64 alin (3[1]) Cod Penal, s-a explicat lui Cebotari Vasili ***** că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Mijloacele materiale de probă, a se păstra la materialele cauzei penale.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că Cebotari Vasili *****, la data de 01.01.2025, în jurul orei 23.30, nedeţinând permis de conducere, fiind în stare de ebrietate alcoolică, ignorând cerinţele prevederilor art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, conform căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, conducând automobilul de model „Volkswagen Polo” cu n/î,***** pe strada Independenţei din oraşul Dondușeni, a fost stopat şi pentru confirmarea şi aprecierea stării de ebrietate a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul-dispozitiv alcooltest şi s-a constatat că, conform datelor fişei de examinare cu în aerul expirat în volum de 0,76 mg/1 alcool, o concentraţie de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/1.

Cauza penală a fost examinată conform art. 364[1] CPP RM în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Împotriva sentinței instanței de fond, a declarat recurs procurorul în Procuratura Drochia, Oficiul Dondușeni, Natalia Ciumac-Bordian, prin care solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunţarea unei noi hotărâri, prin care a-l recunoaşte vinovat pe Cebotari Vasili ***** în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal şi în baza acestei Legi, prin prisma art.80[1] Cod penal, a-i stabili o pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, celelalte dispoziţii ale sentinţei Judecătoriei Drochia sediul Donduşeni din 23.03.2025 de mentinut fară modificări.

În susținerea cerințelor recursului a invocat blândețea pedepsei, reieșind din următoarele considerente:

La stabilirea pedepsei, instanţa de fond a motivat prin faptul că, reieşind din caracterul faptei comise, circumstanţele legate de personalitatea inculpatului Cebotari Vasili *****, considerînd rezonabil aplicarea pedepsei sub formă de amendă, a mai fost

stabilite şi alte circumstanţe, cum ar fi că, încadrarea în cîmpul muncii și faptul că în şedinţa de judecată incupatul a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

La fel, instanţa de judecată corect a stabilit ca circumstanţe atenuate recunoaşterea vinei, căinţa sinceră, iar ca circumstanţe agravante a stabilit că inculpatul Cebotari Vasili anterior a fost condamnat conform revendicării F246, fără a lua în consideraţie de cîte ori a fost condamnat pentru aceleaşi fapte, care au relevanţă la cauza penală dată.

Instanţa a considerat raţional de a-i aplica inculpatului Cebotari Vasili ***** pedeapsa în formă de amenda, ceea ce ar aduce un venit statului, fără însă a lua în consideraţie că acesta a fost condamnat de patru ori pentru astfel de infracţiuni la pedepse cu munca neremunerată şi la pedeapsa închisoare cu suspendarea condiţionată, însă nu a mers pe calea corectării și a comis intenţionat iarăşi o infracţiune de aceiaşi categorie.

Consideră că pedeapsa aplicată lui Cebotari Vasili *****, este una prea blândă, ca rezultat sentinţa urmează a fi casată deoarece Legea penală nu şi-a atins scopul, poziţia o argumentează prin următoarele:

În momentul stabilirii categoriei şi termenului pedepsei, în conformitate cu art. 75 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată trebuie să ţină cont inter alia, de persoana celui vinovat, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Este de menţionat că inculpatul Cebotari Vasili *****, a fost anterior condamnat, ulterior a recurs iar la săvârşirea de noi infracţiuni similare. Astfel, personalitatea condamnatului Cebotari Vasili ***** nu ar oferi drept temei pentru instanţa de judecată de a aplica o pedeapsă neprivativă de libertate, or, criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Consideră că, aplicarea unei pedepse sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru săvârşirea infracţiunii încriminate, va conduce la realizarea scopului legii penale şi respectiv scopul pedepsei penale, astfel încât prin raportul infracţiune-proporţionalitatea pedepsei, condamnatul Cebotari Vasili ***** va conştientiza gravitatea acţiunilor criminale, iar prin ispăşirea pedepsei cu închisoarea va avea loc nu doar reeducarea acestuia dar implicit şi îndeplinirea unui alt scop al legii penale şi anume prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Reieşind din argumentele expuse, consideră că, în privinţa inculpatului Cebotari Vasili ***** este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, deoarece în conformitate cu pct.4) al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, anume această pedeapsă îşi va asigura atingerea scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal şi anume: restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea lui, cât şi a altor persoane.

Sentința instanței de fond a fost contestată și de inculpatul Cebotari Vasili, cu recurs depus la 27.10.2025, prin care indică, că regretă de cele comise, este unicul întreținător al familiei, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

Potrivit art. 447 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Procedura înștiințării legale a participanților la proces în temeiul art. 447 alin. (1) art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, a fost executată, cu explicarea participanților dreptului de a depune referință pe marginea recursurilor declarate.

La cauză, referințe de către participanții la proces nu au fost depuse.

Verificând materialele cauzei în raport cu motivele invocate în recurs şi cu prevederile legii penale, Colegiul penal conchide că recursul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei penale, cu remiterea cauzei în această latură la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată, iar recursul inculpatului urmează a respins ca depus peste termen, reieșind din următoarele.

Potrivit dispoziţiei art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală al RM judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul penal reţine că potrivit prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală al RM, sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

În această ordine de idei, Colegiul ţine să menţioneze că prezenta cauză a fost judecată de către instanţa de fond în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin. (3) a normei indicate de către inculpatul Cebotari Vasili prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.

Colegiul penal consideră că instanța de fond, nemotivat și prematur a stabilit o pedeapsă prea blândă în privința inculpatului Cebotari Vasili pentru infracțiunea constatată în acțiunile ultimului prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal al RM, în temeiul art. 80^1 alin. (2) Cod Penal, sub formă de amendă în mărime de 2250 (două mii două sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 112500,00 (o sută douăsprezece mii cinci sute, 00) lei.

În acest sens, Colegiul penal atestă că dispozițiile art. 75 alin. (1) şi (2) Cod penal, stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În aceeaşi ordine de idei, se remarcă și faptul că criteriile generale de individualizare ale pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanţa de judecată trebuie să ţină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului şi se aplică persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea acestuia, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni, atît din partea condamnaţilor, cît şi din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunţate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Cu referire la caz, Colegiul penal constată că în cererea de recurs a procurorului a fost invocat dezacordul cu aplicarea de către instanța de fond în privința inculpatului Cebotari Vasili a unei pedepse prea blânde.

Analizând sentința supusă recursului, Colegiul penal conchide că instanța de fond nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor avansate de partea acuzării, motivând superficial soluția emisă, fără a-și argumenta soluția în acest sens, circumstanțele evidențiate de instanța de fond, nefiind de natura faptului ce ar permite aplicarea față de inculpat a unei pedepse neprivative de libertate în prezența antecedentelor penale anterioare.

Astfel, inculpatul Cebotari Vasili anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 08.08.2017 pentru comiterea infracțiunii

prevăzute art. 264[1] alin. (4) CP RM la pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 07.12.2018, Cebotari Vasili a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) CP RM la pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 29.01.2019, Cebotari Vasili a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) CP RM la pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 03.12.2020, Cebotari Vasili a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) CP RM la pedeapsă sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 23.03.2024, Cebotari Vasili a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) CP RM la pedeapsă sub formă de 6 (șase) luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 CP RM, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune pe un termen de 1 (unu) an, sentință menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08.11.2024.

Potrivit informației prezentate de șeful interimar al Biroului de Probațiune Dondușeni, Eduard Roșca, nr.18-61 din 16.01.2025, se confirmă faptul că Cebotari Vasili, condamnat la 23.03.2024 de către Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM, la pedeapsa sub formă de 6 (șase) luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 CP RM, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune pe un termen de 1 (unu) an, sentință care a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08.11.2024, a fost exclus de la evidență în legătură cu expirarea perioadei de probațiune (f.d.47).

În sensul dat, Colegiul penal consideră că instanţa de fond incorect a stabilit faţă de inculpatul Cebotari Vasili pedeapsa sub formă de amendă, în situația stabilită pe caz, fără a ține cont de faptul antecedentelor penale anterioare.

Colegiul penal consideră că este necesar de evidențiat că la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare ale pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Neglijarea unora din aceste criterii constituie temei pentru casare a hotărârii contestate. Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că în cazul dat și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către procuror, ceea ce duce la casarea parțială a sentinței instanței de fond, în latura pedepsei penale, cu remiterea cauzei la rejudecare în această parte, în aceeași instanță de fond, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs, pentru a nu admite agravarea situației inculpatului.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să se conducă de prevederile legale ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra aspectelor evidențiate în prezenta decizie, să argumenteze clar concluziile sale în hotărârea adoptată, ținând cont

de motivele casării sentinței atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală al RM.

Soluția instanței de recurs referitor la recursul declarat de către inculpatul Cebotari Vasili, se bazează pe prevederile art. 449 alin. (1) lit. b) Cod Procedură Penală al RM, potrivit căruia, judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă: b) recursul este depus peste termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (1) Cod Procedură Penală al RM se indică, că termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunţării hotărârii.

Conform prevederilor art. 439 alin. (2) Cod Procedură Penală al RM, se indică la fel, că data de la care curge termenul recursului, repunerea în termen, declararea peste termen a recursului şi retragerea recursului se reglementează de prevederile art.402-407, care se aplică în mod corespunzător.

Conform art. 402 alin. (1) Cod Procedură Penală al RM, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Colegiul penal operează și cu prevederile art. 403 alin. (1) Cod Procedură Penală al RM, potrivit căruia se indică, că apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanţa de apel constată că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit art. 404 alin. (1) Cod Procedură Penală al RM, la fel se reglementează, că doar participantul la proces care a lipsit atît la judecarea, cît şi la pronunţarea sentinţei şi nu a fost informat despre adoptarea sentinţei poate declara apel şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Colegiul penal ţine să menţioneze, suplimentar în sensul dat, că potrivit explicaţiilor oferite în Recomandarea Curţii Supreme de Justiţie nr.37 „Cu privire la pronunţarea hotărârilor judecătoreşti în procesul penal” se explică că de la data pronunţării hotărârii începe a curge termenul de exercitare a căii de atac.

Colegiul penal constată, conform materialelor cauzei penale, că la judecarea cauzei penale în ședința judiciară din data de 25.03.2025 inculpatul Cebotari Vasili, asistat de avocatul Vistoria Mititiuc a fost prezent, fiind pronunțată sentința instanței de fond, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței judiciare, astfel că pentru inculpatul participant, termenul de contestare curge de la data pronunțării sentinței (78-80).

Copia sentinţei instanței de fond din 25.03.2025 pe cauză a fost înmânată inculpatului Cebotari Vasili la data de 25.03.2025, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei la f.d. 86.

În același timp, recursul împotriva sentinței instanței de fond din 25.03.2025 a fost depus de către inculpat la data de 27.10.2025, fiind înregistrat recursul la Curtea de Apel Nord la data de 27.10.2025, cu nr. de intrare 15739, ce se confirmă prin ștampila instanței de apel aplicată pe recursul anexat la materialele cauzei, f.d. 98, fără a fi invocate motive întemeiate de repunere în termenul de contestare a sentinței, deși termenul de atac a

sentinței, pentru inculpat a început a curge de la data pronunțării sentinței 25.03.2025 și a expirat la 09.04.2025.

În atare situație, Colegiul penal constată că inculpatul Cebotari Vasili nu a atacat în termenul stabilit de lege sentința instanței de fond, recursul fiind depus cu încălcarea evidentă a termenului prevăzut de art. 439 alin. (1) Cod Procedură Penală al RM, mai ales că în sensul repunerii în termen, inculpatul nu a anexat dovezi privind depășirea întemeiată a termenului de atac.

Colegiul penal consideră că în cazul dat nu poate fi luată în considerație solicitarea inculpatului de admitere a recursului peste termenul de depunere stabilit de 15 zile, deoarece motive întemeiate de repunere în termen nu au fost invocate și nici stabilite, mai ales că inculpatul a participat la judecarea cauzei penale, astfel inculpatului nu i-au fost create impedimente în folosirea căii de atac.

Colegiul penal ține să indice și faptul că prin neatacare de participanții la proces, sentința instanței de fond a devenit definitivă la data expirării termenului de atac.

Unul dintre scopurile legii procesual-penale este asigurarea egalităţii pentru toate părţile interesate în procesul penal, totodată este impusă disciplinarea activităţii procesuale, inclusiv şi prin stabilirea unor termene.

În acest sens, art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, stipulează că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen, prin ce impune obligaţia îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancţiunea decăderii din exerciţiul dreptului.

Astfel, termenul de apel este absolut şi are caracter imperativ, în sensul că depăşirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Din considerentele enunţate mai sus, rezultă că recursul inculpatului a fost depus cu încălcarea termenului prevăzut de art. 439 alin. (1), art. 402 alin. (1) Cod Procedură Penală al RM, iar careva motive legale şi întemeiate de repunere în termen nu sunt prezente și nu au fost invocate, fapt ce impune respingerea recursului declarat de inculpat ca depus peste termen.

În aceste circumstanţe, instanţa de recurs nu se expune asupra motivelor invocate în recursul inculpatului ori, instanţa de recurs nici nu purcede la examinarea fondului recursului, deoarece soluţia de respingere a recursului ca tardiv nu implică o verificare a sentinței atacate, întrucât instanţa de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt şi de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

Conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d), art.449 alin.(1) p.1) lit.b) Cod de Procedură Penală al R. Moldova, Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

D E C I D E:

Recursul inculpatului Cebotari Vasili, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 25 martie 2025, se respinge ca depus peste termen.

Recursul procurorului în Procuratura Drochia, Oficiul Dondușeni, Natalia Ciumac-Bordian, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Dondușeni din 25

martie 2025, pe cauza penală de învinuire a lui Cebotari Vasili în baza art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM, se admite, cu casarea parțială a sentinței, în latura pedepsei penale, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă şi susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunțării ei.

Preşedinte de complet, judecător **Ion Talpa**

Judecător **Viorica Severin**

Judecător **Ecaterina Arseni**